

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CX. — Wydana i rozesłana dnia 22. czerwca 1917.

Treść: M 265. Rozporządzenie, w sprawie ulg dla urzędników państwowych pod względem poborów spoczynkowych i poborów zaopatrzenia z powodu ich służby wojskowej w czasie wojny.

265.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu w porozumieniu z interesowanymi władzami centralnymi z dnia 20. czerwca 1917,

w sprawie ulg dla urzędników państwowych pod względem poborów spoczynkowych i poborów zaopatrzenia z powodu ich służby wojskowej w czasie wojny.

Na zasadzie artykułu I. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. sierpnia 1916, Dz. u. p. Nr. 262, postanawia się, co następuje:

§ 1.

Jeżeli urzędnik państwowy z powodu pozostającego w bezpośredniej łączności z jego służbą wojskową w czasie wojny, stał się bez rozmyślnego zawinienia ze swej strony niezdolnym do służby cywilnej, natenczas policzy się mu dla wymiaru emerytury 10 lat do jego policzalnego czasu służby.

W razie istnienia okoliczności, na szczególnie uwzględnienie zasługujących, można przyznać emeryturę także w wyższym jeszcze wymiarze, a to aż do pełnej kwoty poborów, policzalnej dla wymiaru emerytury.

§ 2.

Jeżeli urzędnik państwowy w obliczu nieprzyjaciela padł albo z jakiegoś powodu, pozostającego w bezpośredniej łączności z jego służbą

wojskową w czasie wojny, zmarł a śmierci tej nie jest powodem jego rozmyślnie zawinienie, natenczas otrzymają pozostali po nim członkowie rodziny normalne pobory zaopatrzenia, choćby zmarły nie uzyskał jeszcze prawa do normalnej emerytury.

Jeżeli urzędnik miał już prawo do normalnej emerytury, natenczas można w razie istnienia okoliczności, na szczególne uwzględnienie zasługujących, przyznać pobory zaopatrzenia wyższe od normalnych, a to dla członków rodziny pozostałych po urzędniku z poborami XI., X. lub IX. klasy rangi aż do wysokości poborów zaopatrzenia w dwóch wyższych klasach rangi, zaś członkom rodziny innych urzędników aż do wysokości poborów zaopatrzenia w bezpośrednio wyższej klasie rangi.

§ 3.

Jeżeli praktykant (claw, auskultant itp.) albo praktykant sądowy w sędziowskiej służbie przygotowawczej stał się niezdolnym do służby wśród okoliczności w § 1. przytoczonych, natenczas przyzna mu się emeryturę w wysokości pobieranego na końcu adjutum; emerytura ta nie może jednak przekraczać tej kwoty, jakaby wynikała, gdyby dotyczący zajmował już posadę służbową z pierwszym stopniem płacy najniższej klasy rangi, wchodzącej w rachubę w jego kategorii urzędniczej.

Jeżeli jedna z osób wymienionych w ustępie 1. zmarła wśród okoliczności, przytoczonych w § 2., wówczas można pozostałym po niej członkom rodziny przyznać w drodze łaski pobory zaopatrzenia aż do wysokości poborów zaopatrzenia najniższej

klasy rangi, istniejącej w odnośnej kategorii urzędniczej.

§ 4.

Jeżeli emerytura cywilna (cywilne pobory zaopatrzenia), obliczone przy zastosowaniu §§ 1. do 3., są wyższe, aniżeli emerytura wojskowa (wojskowe pobory zaopatrzenia), natenczas należy wymienionym tam osobom (osieroconym członkom rodziny) przyznać i wyasygnować z poborów cywilnych tę różnicę, jaka wynika każdorazowo z porównania emerytury cywilnej (cywilnych poborów zaopatrzenia), obliczonych według §§ 1. do 3., z emeryturą wojskową (wojskowymi poborami zaopatrzenia):

Przy ustalaniu emerytury wojskowej (wojskowych poborów zaopatrzenia) nie należy uwzględnić dodatków z powodu odniesionych ran ani 50procentowego dodatku do pensji wdowiej ani też dodatku przewidzianego w § 24. ustawy z dnia 27. kwietnia 1887, Dz. u. p. Nr. 41.

§ 5.

Przewidziane w §§ 2. i 3., ustęp 2., ulgi dla członków rodziny, pozostałych po wymienio-

nych w §§ 1. do 3. osobach, które padły w obliczu nieprzyjaciela, można zastosować do żon i dzieci osób, w obliczu nieprzyjaciela zaginionych.

§ 6.

Do przyznawania ulg po myśli niniejszego rozporządzenia są powołane władze centralne.

Ulgi należą się od dnia zapadłości emerytury cywilnej (cywilnych poborów zaopatrzenia), jeżeli jednak pobory te nie mają być albo nie zostały przyznane, począwszy od pierwszego dnia miesiąca, następującego po wstrzymaniu poborów aktywalnych, a to na czas trwania poboru, ustanowiony ustawowo dla emerytury (poborów zaopatrzenia) urzędników państwowych (osób po nich pozostałych).

§ 7.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia z mocą obowiązującą wstecz od dnia 25. lipca 1914.

Spitzmüller wr.